

2013 spalio mėn.

Dvylika laiptelių

Kai dar buvo vasara

Tylią naktį, kai skraido aplinkui fejės,
Aš guliu tau galvą ant peties padėjus,
Tamsios gatvės, žiogai ir beržų alėjos,
Žvaigždės gėsta danguj, jas gesina vėjas.

Taip aplinkui tylu, aš jaučiu tavo širdį,
Blaškos ji krūtinėj, niekas jos negirdi,
Aš guliu po dangum ir galvoju norus,
Smilgos lenkia galvas ir kutena kojas.

Kai užmiega miestas, ar ankstyvą rytą,
Aš nešu tau saulę, nuo dangaus
nuardytą.
Baltas rožių takas, vaivorykštė saujoj-
Viską tau dovanuju, tik nieko naujo.

Toks pasaulis mažas, mes tokie dideli,
Tu savo delnu mėnesieną dengi,
Dideliais būriais sunkūs debesys plaukia,
Įdomu, ar ilgas kelias jų laukia.

Ten kažkur tolumoj - pasiklydę laivai,
Bet nerimstančioj jūroj vien tik ją tematai,
Smėlis vėsta, aš vaikštau basa per kopas,
Vėjas velia man plaukus, jo sugėdint nem-
oku...

Reda Stundžytė 12a kl.

Pakeiskime pasaulį...

Kai manęs paklausia,
kodėl aš tapau mokytoja, visada
prisimenu savo prosenelę, kuri
sakydavo: „Vaikeli, turi pasirinkti
profesiją, kuri būtų ne tik miela
širdžiai, bet ir naudinga
kitiems... Tik matydama aplink
save laimingus žmones, ir pati
jausiesi laiminga...“ Taigi,
mokytojos profesiją pasirinkau
norėdama pasaulį padaryti
geresnį.

Kaip vienas žmogus gali pakeisti pasaulį? La-
bai paprastai: reikia pradėti nuo vaikų... Buvau ir esu
nepataisoma idealistė, nes tikiu, jei vaikus mokysi su
meile, jie užaugs gerais žmonėmis. Tikiuosi, kad per
tuos dvidešimt metų šioje mokykoje užauginau tokių
žmonių, kurie sugebės padaryti pasaulį geresnį arba
bent jau užaugins savo vaikus gerais žmonėmis, o
pastarieji gerumo mokys savuosius vaikus... Tai
turėtų būti tarsi gerumo virusas, tarsi geras darbas
avansu...

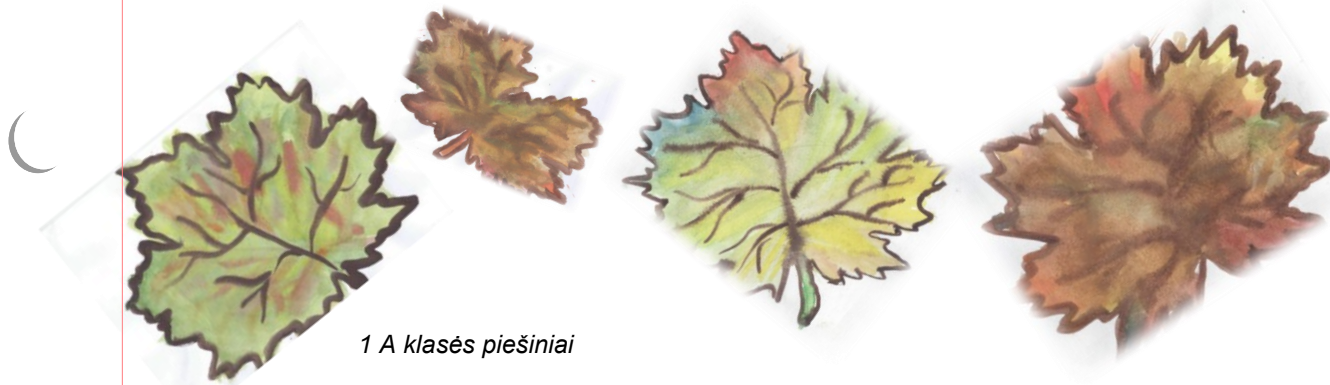
Suprantu, kad mokytoju būti nėra lengva, kad
turi labai daug atiduoti, bet... šią profesiją visi
pasirinkome patys, žinodami, kad tai labiau gyvenimo
būdas nei profesija. Todėl Mokytojų dienos proga
noriu palinkėti visiems:

Tikėkite tuo, ką darote, nes vaikai tiki Jumis.

Dalinkite meilę nelaukdami, kad bus atsilyginta
tuo pačiu, ir Jūs sulauksite atlygio.

Būkite laimingos ir aplink Jus esantys jausis laim-
ingi.

*Lina Šakelytė,
direktorius pavaduotoja ugdymui*

1 A klasės piešiniai

Tikėk savimi

Svajoju apie ateitį

Kai tavimi
Niekas netiki,
Kai tave
Visi peikia,

Ašaros, liūdnos
Mintys nepadės.

Nereikia gyventi praeitimi.
Išbrauk, pamiršk,
Kas buvo blogai,
Net jei atrodo
Neįmanoma, parodyk,
Kad tu gali gyventi kitaip.

Skrisk, kad ir su tais
Pakirstais sparnais,
Skrisk su savo
Beprotiškais tikslais,
Su noru gyventi iš naujo.

Tegul peikia
Tave kiti.
Tegul netiki
Tavim niekas,
Juk svarbiausia,
Kad tikėtum
Tu pats savimi,
Kad tikėtum savo jėgomis,
Savo širdimi.

Nes gyvenime
Gali atsitikti kaip pasakoj,
Kuri baigiasi žodžiais: „ilgai ir
laimingai..“

Karolina Čiulkovaitė 7a kl.

Laikas lekia nesustodamas nė sekundę. Šiais mokslo metais aš tuo įsitikinau visiškai. Atrodo, taip neseniai buvau pirmokė: rugsėjo pirmąją į klasę mane atvedė dvyliktokė. O šiais metais mažas, nedrąsus berniukas stipriai laikė mano dvigubai didesnę nei jo delną. Tik pradėjusi rašyti šį straipsnį suvokiū, kad tai buvo ypatingas momentas.

Šie mokslo metai man ypatingi: artėjantys egzaminai atvers duris į naują gyvenimo etapą. Naujos pažintys, brandesnis mokslų suvokimasir šiaip daug visokių pasikeitimų.

Mano tikslas- įstoti į Šiaulių pedagoginį universitetą. Dar tvirtai neapsisprendžiau, kokio dalyko mokytoja noriu būti, bet tikrai žinau, kad netrukus apsisprėsiu.

Daugelis sužinoję apie mano pasirinktą profesiją teigia, kad tai arba labai sunkus darbas, arba kad aš nerasiu darbo vietos, bet juk nėra nė vieno darbo, kuris būtų lengvas. Aš pasiryžusi siekti to, ko noriu, nes žinau, kad jei nori, Dievas visada atsiunčia galimybę, tik reikia ją priimti. Negali žinoti, gal po kelerių metų mokytojavimo tapsiu direktoriaus pavaduotoja, o gal ir direktore.

Aš nesigailiu prabėgusios vaikystės. Greičiausiai dėl to, kad egzaminai kasmet sunkėja. Turiu daug svajonių, ir jei visada būčiau vaikas, jos neišsipildytų. Tačiau kol dar prisimenu praeitį, noriu džiaugtis smulkmenomis ir galiu teigti, kad širdyje aš vis dar ta pati maža mergaitė.

Eglė Miliūtė 12a kl.

Man labiausiai įsiminė, kai aš buvau pradinukė, o dvyliktokai atrodė labai labai dideli

Brigita.

Labiausiai įsiminė klasės draugai, su kuriais būnu ir po pamokų, ir per pamokas. Labai gerai sutariam su socialine pedagoge, užėnam pas ją pašnekėti. Geografijos mokytojos draugiškumas man patiko, labai gera mokytoja. Linksmosios anglų kalbos pamokos.

Tomas

Kas labiausiai įsiminė per dvylika metų

Kasmet mokykloje patys svarbiausi mokiniai yra pirmokai ir dvyliktokai. Pirmieji tik pradeda savo kelią į nuostabų žinių pasaulį, o antrieji beveik skaičiuoja paskutinius mokslo mokykloje mėnesius. Tačiau mokykla- tai ne tik žinios, tai dalis gyvenimo. Jaunosios mokyklos žurnalistės pakalbino dvyliktokus. Jos paklausė, ką šie labiausiai įsiminė mokykloje per dvylika metų. Vieni dvyliktokai, išgirdę klausimą, sutriko, kiti ėmė šypsotis, tretį labai surimtėjo. Štai daugelio jų atsakymai.

Per dvylika metų, praleistų mokykloje, labiausiai įsiminė mokytojos, viena geresnė už kitą. Kiekviena mokytoja turi savo juokelį, kartais ateini įmokyklą liūdnas ir tingus, o žiūrėk išeini jau po pamokos linksmas ir žvalus. Nors ir nesimokiau šitoje mokykloje nuo pirmos klasės, bet dabar jau nesinori išeiti iš mokyklos, nes čia mūsų antrieji namai, ir visas laikas buvo praleistas gerai.

Deimantė

Įsimintinas įvykis buvo paskutinė pamoka pas pradinių klasių mokytoją, prieš išeinant mokytis į "didelių vaikų", 2-ą ir 3-ią aukštus. Prisimenu, kaip liečiau sau atidžiai klausytis, kad nepamirščiau tos pamokos, tačiau dabar pamenu tik būtent to bandymo nepamiršti. Manau, kad dar tada supratau, kad įžengiau į naują savo gyvenimo etapą.

Giedrė

Man įsimintiniausia ne viena akimirka, bet daugelis. Geografijos mokytoja padėjo mums tobulėti: vedėsi į įvairius renginius, parodas, ekskursijas, esame jai labai dėkingi už tai. Įsimintinos ir linksmos fizikos, matematikos pamokos, įdomios biologijos pamokos, per kurias mokytoja labai nuoširdžiai dėsto temas, taip pat prisiminsiu visada anglų kalbos pamokas ir griežtą, bet labai gerą mokytoją, į kurią gali kreiptis bet kuria tema. Niekada nesigailėjau ateidama į šią mokyklą, ačiū Jums, mielosios mokytojos.

Rūta

Man per dvylika metų labiausiai įsiminė, kai matematikos mokytoja Alma Sotkevičiūtė mokslo metų pradžioje, visada duodavo lapus ir turėdavone rašyti savo pasiryžimus, svajones ir nupiešti kažką gražaus. Neprisimenu, ką rašydavau ir piešdavau, bet labai laukiu, kada mokytoja mums juos padovanos per paskutinį skambutį.

Eglė

Į klausimą, kas labiausiai įsiminė per dvylika metų mokykloje, atsakyčiau labai paprastai – klasės draugai ir mūsų nepamiršamos akimirkos! Net ir pykčiai, kurie anksčiau atrodė lyg didžiausios pasaulio problemos, dabar sukelia šypseną. Niekada nepamiršiu, ką per dvylika metų išgyvenome kartu.

Eglė

Per vienerius mokymosi metus šioje mokykloje man teko patirti daugiau malonių akimirkų nei per dešimt metų senojoje. Čia mokytojų gerumas ir draugiškumas padarė labai didelį įspūdį. Dabartiniai mano klasės draugai priėmė mane greitai ir maloniai. Tikejaisi pakliūti į eilinę patyčių ir neteisybės prisunktą aplinką, kaip kad buvo senojoje mokykloje. Gavau daugiau, negu tikėjaisi: gerą kolektyvą, gerus mokytojus ir šiltą atmosferą. Esu už tai visiems labai dėkinga.

Simona

Kas labiausiai įsiminė per dvylika metų mokykloje? Man labiausiai įsiminė nepaprastai sunkūs uždaviniai, su kuriais turėjome labai daug vargo bei darbo. Taip pat ne ką mažiau įsiminė mokytojų darbštumas, kurio vienuolika metų nevertinau, o dvyliktoje klasėje tai supratau.

Vytis

Per dvylika metų mokykloje man įsiminė daug dalykų: pamokos, kurias vesdavo geros, nuoširdžios mokytojos, įdomiai išaiškintos mokomosios temos, geras informacijos pateikimas. Mokykloje yra smagu, nes yra linksmų klasės draugų, kurie, kad ir kaip tau būtų liūdna ar bloga, visada pakels nuotaiką.

Marija

Sportas—jėga!

Mokykla - tai ne tik vieta, kurioje mes mokomės, bendraujame ir kuriame savo ateitį. Mokyklos gyvenimą pajvairina nepamokinės dienos, kurių metu būna daug veiklos, į ją įtraukiami ir maži, ir dideli. Viena iš tokių dienų buvo spartakiada. Judriausi mokyklos mokiniai dalyvavo estafetėse, bėgiojo, žaidė įvairius žaidimus, merginos šoko smagius šokius. Visi rungčių nugalėtojai buvo apdovanoti. Sporto šventės dalyviai grįžo namo linksmesni, sveikesni bei pasikrovę geros nuotaikos ir įspūdžių.

Labas. Helou. Guten Tag

Š.m. rugsėjo 26 dieną mūsų mokykloje vyko Europos kalbų diena! Ir šią neįprastą progą mokytojai bei mokiniai paminėjo ilgosios pertraukos metu susirinkę antrojo aukšto fojė, kur klausėsi bei pritarė dainuojantiems vokiečių, rusų bei anglų kalbomis.

Pirmasis pasirodė Ervinas Jasevičius. Jis atliko vokišką dainą „99 balionai“, kiek vėliau mūsų mokyklos socialinė pedagogė Aksinija su jai pritariančiomis trimis moksleivėmis atliko romaną rusų kalba, na ir šios smagios šventės pabaigoje išgirdome dešimtokių angliškai atliekamą dainą „Happy ending“.

Visų nuotaika buvo puiki, nes kiekvienas galėjo pritari dainininkėms, o nemokantys dainų žodžių galėjo žiūrėti į specialų karaokė dainoms parengtą ekraną ir pritari bei pasijusti šio renginio dalimi.

Po tokios dainingos pertraukos kiekvienas pasikrovėme geros nuotaikos užtaisą likusioms pamokoms

